

Protokół nr 11/IX/2015

DPr-BRM-II.0012.22.10.2015

posiedzenia Doraźnej Komisji ds. Rewitalizacji Miasta Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 7 i 16 września 2015 r.

I. Obecność na posiedzeniu

1. Członkowie Komisji:

7 września 2015 r.

- stan..... 7 osób,
- obecnych..... 6 osób,
- nieobecna..... 1 osoba, tj.:
- pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski.

16 września 2015 r.

- stan..... 7 osób,
- obecnych..... 7 osób.

2. Zaproszeni goście - według listy obecności.

Listy obecności stanowią *załącznik nr 1 – 4* do nin. protokołu.

Zaproszenia na posiedzenie stanowią *załącznik nr 5 i 6* do nin. protokołu.

II. Proponowany porządek posiedzenia

1. Przyjęcie protokółów nr 8, 9 i 10 posiedzeń Komisji.
2. Zapoznanie się z sytuacją obszaru Wójtowskiego Młyna i możliwością włączenia go w procesy rewitalizacyjne.
3. Zapoznanie się z sytuacją zabytkowych willi na terenie Rudy Pabianickiej.
4. Omówienie możliwości odbudowy Kościoła pw. św. Doroty na terenie Mileszek.
5. Sprawy wniesione i wolne wnioski.

III. Przebieg posiedzenia i ustalenia

Posiedzenie otworzyła *Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak*, która powitała zebranych. Następnie pani Przewodnicząca przedstawiła zebrany proponowany porządek obrad.

Pani Przewodnicząca zaproponowała następnie, by Komisja rozpatrzyła punkt, dotyczący możliwości odbudowy Kościoła św. Doroty na terenie Mileszek, jako pkt 2.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak zwrócił uwagę, że w dzisiejszym posiedzeniu Komisji uczestniczyć będzie również ks. Janusz Banachowski – Proboszcz parafii pw. św. Doroty. Pojawi się on jednak na posiedzeniu za ok. 20 min. Dobrze by więc było, gdyby Komisja wstrzymała się do tego czasu z rozpatrywaniem powyższego punktu.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zaproponowała, by w takim razie Komisja przyjęła porządek obrad w pierwotnie zaproponowanym kształcie.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski przypomniał, że zgłaszał wcześniej Przewodniczącej Komisji prośbę, by punkt, dotyczący możliwości odbudowy Kościoła św. Doroty procedowany był na początku posiedzenia – pan radny chciałby bowiem uczestniczyć w dyskusji na ten temat, tymczasem będzie musiał za ok. 30 min. opuścić posiedzenie z ważnych przyczyn. Pan radny poprosił w związku z tym, by umożliwiono mu chociaż przedstawienie projektu uchwały *stanowisko Rady Miejskiej*

w sprawie działań zmierzających do odbudowy kościoła w Mileszkach – najstarszego łódzkiego zabytku – druk BRM nr 143/2015, który przygotował.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zaproponowała, by nie zmieniać porządku obrad. Pani Przewodnicząca zgodziła się jednocześnie, by pan Wiceprzewodniczący Tomaszewski przedstawił zebranym ww. projekt uchwały – po zrealizowaniu przez Komisję punktu 1 porządku posiedzenia.

Pani Przewodnicząca poddała następnie pod głosowanie proponowany porządek obrad.

Za przyjęciem porządku obrad głosowało 6 radnych, przeciw — nikt, nikt również nie wstrzymał się od głosu.

Zebrani więc jednogłośnie przyjęli porządek posiedzenia.

Ad. pkt 1: przyjęcie protokółów nr 8, 9 i 10 posiedzeń Komisji.

Za przyjęciem protokołu nr 8 głosowało 6 osób, przeciw — nikt, nikt też nie wstrzymał się od głosu.

Za przyjęciem protokołu nr 9 głos oddało 6 radnych, przeciw — nikt, nikt również nie wstrzymał się od głosu.

Za przyjęciem protokołu nr 10 głosowało 6 członków Komisji, przeciw — nikt, nikt też nie wstrzymał się od głosu.

Komisja przyjęła zatem powyższe protokoły.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski zaprezentował zebranym projekt uchwały *stanowisko Rady Miejskiej w sprawie działań zmierzających do odbudowy kościoła w Mileszkach – najstarszego łódzkiego zabytku – druk BRM nr 143/2015 (załącznik nr 7 do protokołu)*. Pan radny stwierdził ponadto, iż Komisja mogłaby przyjąć ten projekt – wówczas stałaby się ona autorem tego dokumentu.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak zabierając następnie głos, stwierdził, iż również rozważał możliwość, by Rada Miejska przyjęła stanowisko w sprawie odbudowy Kościoła pw. św. Doroty. Pan Przewodniczący w dniu pożaru stworzył na portalu Facebook stronę: „Odbudujmy zabytkowy Kościół w Mileszkach” – cieszy się ona bardzo dużą popularnością ze strony odwiedzających. Wiele osób zgłosiło się już do pomocy przy odbudowie Kościoła – jeden z łódzkich architektów zadeklarował nawet, iż przygotowuje nieodpłatnie projekt obiektu. Komisja, zdaniem pana Przewodniczącego, powinna w dniu dzisiejszym dyskutować raczej nie o tym, jaka miałaby być treść uchwały, którą podjęłaby Rada Miejska, lecz nad tym, jakie możliwości posiada Miasto, jeśli chodzi o pomoc przy odbudowie Kościoła.

Pan Przewodniczący zwrócił ponadto uwagę, że Arcybiskup Łódzki ks. Marek Jędraszewski nie podjął jeszcze decyzji, dotyczącej samej odbudowy świątyni – decyzję taką podjąć może bowiem nie Gmina, lecz właśnie władze kościelne. Pan Przewodniczący w dn. 4 września br. spotkał się z Biskupem Markiem Marczakiem i przeprowadził z nim rozmowę nt. sytuacji parafii w Mileszkach – Biskup Marczak jest bardzo emocjonalnie związany z tym Kościołem, ponieważ wiele lat pracował w tej parafii.

Dyskusja w dniu dzisiejszym powinna skupić się na tym, jakie można zastosować sposoby, dotyczące finansowania powyższej odbudowy. Z posiadanych przez pana Przewodniczącego informacji wynika, że budynek Kościoła był ubezpieczony na sumę kilku milionów zł. – pewną kwotę na odbudowę świątyni można więc będzie uzyskać z polisy ubezpieczeniowej. Pewne środki na ten cel przeznaczy zapewne Archidiecezja Łódzka. Określoną sumę można by uzyskać również dzięki zbiórkom publicznym. Ponadto, należałoby się zastanowić nad możliwościami prawnymi dotowania prac zmierzających do odbudowy Kościoła ze środków Gminy. Można by również zastanowić się

nad tym, czy w związku z tym, iż Kościół pw. św. Doroty wpisany został do rejestru zabytków, pewne środki na jego odbudowę nie można by uzyskać z budżetu Miejskiego Konserwatora Zabytków, Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, bądź nawet Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP. Miasto powinno się więc aktywnie włączyć w pozyskiwanie na ten cel środków – z różnych źródeł. Biorąc pod uwagę duże zaangażowanie społeczne, wydaje się, że najbardziej właściwe byłoby zorganizowanie zbiórek publicznych – wiele środowisk wypowiada się bowiem, iż konieczne jest przywrócenie tego Kościoła w pierwotnej formie. Dobrze by się też stało, gdyby takie zbiórki publiczne przyczyniła się do łączenia się łódzkich środowisk. W ramach tych zbiórek można by organizować rajdy rowerowe, wycieczki po Mileszkach, czy warsztaty prac plastycznych, adresowane do uczniów łódzkich szkół.

W tej chwili nie wiemy jeszcze, ile kosztowałaby odbudowa Kościoła – pan Przewodniczący wyraził swoją nadzieję, iż kosztorys prac zostanie jak najszybciej przygotowany. Kosztorys taki stanowiłby bowiem pewnego rodzaju punkt wyjścia do dalszych działań.

Pan Przewodniczący pozytywnie ocenił przedstawiony projekt uchwały – można by ewentualnie wpisać do niego jeszcze kilka elementów.

Zwracając się następnie do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, pan Przewodniczący zadał pytanie, czy w związku z pożarem, który praktycznie doszczętnie zniszczył ten obiekt, istnieje wymóg prawny, nakazujący wykreślenia go z rejestru zabytków.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zaproponowała, by Komisja rozpatrzyła jednak punkt, dotyczący omówienia możliwości odbudowy Kościoła pw. św. Doroty na terenie Mileszek, jako punkt 2. Dotychczasowe punkty 2 i 3 otrzymałyby wówczas numer: 3 i 4.

Za przyjęciem powyższej propozycji głosowało 6 członków Komisji, przeciw — nikt, nikt również nie wstrzymał się od głosu.

Komisja zmieniła zatem porządek posiedzenia.

Ad. pkt 2: omówienie możliwości odbudowy Kościoła pw. św. Doroty na terenie Mileszek.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski przedstawił zebrany prezentację, składającą się ze zdjęć spalonego Kościoła (*załącznik nr 8* do protokołu). Pan Konserwator poinformował ponadto zebranych, że z całego obiektu być może udałoby się odtworzyć jedynie bardzo niewielki jego fragment. W tej sytuacji, w obecnej chwili możemy mówić jedynie o pozostałościach zabytku. Na pewno nie można już w związku z tym teraz wystąpić z wnioskiem o dofinansowanie prac przy tym obiekcie ze środków zapisanych w budżecie Państwa na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane – art. 77 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami stanowi bowiem, że środki te mogą być wydatkowane na odtworzenie zniszczonej przynależności zabytków, jeżeli zachowało się 50 % oryginału, tymczasem w przypadku Kościoła pw. św. Doroty zniszczenia są niestety poważniejsze. W tej sytuacji, Wojewódzki Konserwator Zabytków najprawdopodobniej wnioskować będzie do Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego o wykreślenie powyższego obiektu z rejestru zabytków. Procedowania takiego wniosku potrwa na pewno kilka miesięcy – ponieważ niezbędna będzie w tym przypadku m. in. wizja lokalna obiektu.

Podsumowując swoją wypowiedź, pan Konserwator podkreślił, że w omawianym przypadku nie można już mówić niestety o zabytku, lecz o byłym zabytku.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami nie daje możliwości, aby odbudowę Kościoła

sfinansowano ze środków pochodzących z budżetu Miasta, bądź Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski twierdząco odpowiedział na to pytanie – zgodnie z art. 77 pkt 10 ww. ustawy, dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane może obejmować nakłady konieczne na odtworzenie zniszczonej przynależności zabytku, jeżeli odtworzenie to nie przekracza 50 % oryginalnej substancji tej przynależności.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zauważyła, że jeżeli chodzi o kwestię dofinansowania ww. odbudowy ze środków publicznych, należałoby tutaj w takim razie szukać innego uzasadnienia.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski stwierdził, że kwestia dofinansowywania ze środków publicznych, jest to druga sprawa. To znaczy, zarówno Wojewódzki Konserwator Zabytków, jak i Miejski Konserwator Zabytków, rozpatrując wnioski o dofinansowanie prac restauratorskich, musi opierać się na z art. 77 powyższej ustawy. Być może, istniałaby szansa stworzenia innej uchwały.

Art. 77 tej ustawy odnosi się do dofinansowaniu prac prowadzonych przy odbudowie obiektów wpisanych do rejestru zabytków (należy do nich. m. in. właśnie Kościół pw. św. Doroty). Istnieje jednak możliwość również dofinansowania prac przy obiektach, które nie figurują w rejestrze zabytków, w momencie, gdy taki obiekt wpisany zostanie do gminnego programu opieki nad zabytkami. Być może więc udałoby się w powyższym przypadku skorzystać z takiego rozwiązania.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak powiedziała, że w ostatnim czasie przeprowadziła rozmowę z przedstawicielami Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, którzy uznali, że z gminnego programu opieki nad zabytkami można dofinansowywać takie prace, ale jedynie po wejściu w życie Ustawy o Rewitalizacji – jeżeli dany obszar będzie objęty uchwałą Rady Miejskiej o wyznaczeniu specjalnej strefy rewitalizacji.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski zadał pytanie, dlaczego kwestia ta związana jest akurat z rewitalizacją.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak stwierdziła, że nie posiada w tej sprawie precyzyjnych informacji. Komisja zapewne będzie musiała wystąpić o opinię prawną w powyższej kwestii.

Kościół św. Doroty w Mileszkach był najprawdopodobniej objęty gminnym programem opieki nad zabytkami.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski zwrócił uwagę, że w powyższym przypadku mamy jednak do czynienia z sytuacją, iż można by dofinansowywać prace przy obiektach, niefigurujących w rejestrze zabytków – gdyby były one wpisane do gminnego programu opieki nad zabytkami.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski zwrócił uwagę, że historia Kościoła pw. św. Doroty jest w zasadzie pewnego rodzaju wyzwaniem pokoleniowym – był on już dwukrotnie odbudowywany, ponadto przeszedł gruntowny remont po wcześniejszym pożarze. W chwili obecnej stoimy przed kolejnym wyzwaniem – powinno się zrobić wszystko, aby kolejny raz uratować ten obiekt. Być może Kościół ten można by potraktować jako obiekt kulturowy, dla którego zostałby stworzony specjalny program. Mógłby on zostać wpisany do gminnego programu opieki nad zabytkami, można by jednak także stworzyć specjalny program o charakterze kulturalnym, dzięki któremu udałoby się odtworzyć ten obiekt.

Przedstawiony projekt uchwały prezentuje różne możliwości działania – wydaje się, iż każda z nich mogłaby zostać tutaj zastosowana. Dobrze by się więc stało, gdyby Komisja przyjęła ten projekt i gdyby Rada Miejska podjęła powyższą uchwałę.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zauważyła, że w dniu dzisiejszym Komisja nie uzyska już opinii prawnej, dotyczącej możliwości dofinansowania odbudowy tego obiektu – należałoby więc wystąpić o taką opinię, a następnie zwołać dodatkowe posiedzenie Komisji, w trakcie którego można by przyjąć ten projekt uchwały.

Pani Przewodnicząca powitała następnie proboszcza parafii pw. św. Doroty ks. Janusza Banachowskiego. Pani Przewodnicząca poprosiła go ponadto o informację, czy władze kościelne podjęły już stanowisko, odnośnie dalszych losów świątyni. Czy prowadzone są rozmowy, dotyczące możliwości ewentualnej rekonstrukcji tego budynku?

Proboszcz parafii pw. św. Doroty ks. Janusz Banachowski stwierdził, że każda rodzina bez mieszkania nieuchronnie się rozpadnie – podobnie jest z rodziną parafialną, która również bez własnego Kościoła ulegnie rozproszeniu.

Ksiądz Proboszcz od samego dnia pożaru pozostaje w kontakcie z Księdzem Arcybiskupem (który przybył na miejsce pożaru dwa dni po jego ugaszeniu) oraz innymi przedstawicielami łódzkiej Kurii. Tuż po ugaszeniu go podjęta już została decyzja o przeniesieniu do Mileszek kaplicy z Woli Zaradzyńskiej. Zastanawiano się również nad planem rozbiórki zniszczonego obiektu – ksiądz Proboszcz zwrócił uwagę, że w pogorzeliisku pozostało bardzo wiele cennych przedmiotów, które jeszcze będzie można z niego wydobyć.

Ksiądz Proboszcz podziękował przedstawicielom Miasta, iż podjęli decyzję o wysłaniu na teren zniszczonej świątyni strażników miejskich – dzięki temu udało się udaremnić penetrację tego terenu przez złomiarzy. Dobrze by było, gdyby funkcjonariusze Straży Miejskiej pozostali w okolicy Kościoła jak najdłużej.

Do tej pory nie podjęto jeszcze decyzji o ewentualnej odbudowie Kościoła. Należy jednak pamiętać, że bez własnej świątyni zmarnowany zostanie zapal parafian, którzy zjednoczyli się w tej sprawie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy znane są już koszty przeniesienia do Mileszek kaplicy z Woli Zaradzyńskiej.

Proboszcz parafii pw. św. Doroty ks. Janusz Banachowski poinformował zebranych, że rozmawiał w tej sprawie z Przewodniczącym Stowarzyszenia Oświatowego Mileszki, który ocenił, że koszt ten mógłby wynieść nawet 40 – 50 mln zł.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak wyraził swoje przekonanie, że koszt ten byłby niższy.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy obiekt w Woli Zaradzyńskiej, który miałby zostać przeniesiony do Mileszek, również jest zabytkiem.

Proboszcz parafii pw. św. Doroty ks. Janusz Banachowski przecząco odpowiedział na to pytanie – jest to tymczasowa kaplica, która już kiedyś była przenoszona.

Byłby to więc obiekt tymczasowy, zabezpieczający potrzeby parafii.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając się do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, poprosiła o odpowiedź na pytanie, w jaki sposób powinien zostać docelowo zagospodarowany teren po zniszczonym Kościele.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski stwierdził, że nie chciałby sugerować w tym przypadku żadnych rozwiązań, ponieważ decyzje w sprawie zagospodarowania tego terenu powinni wspólnie podjąć parafianie oraz łódzka Kuria. Jednakże, ponieważ same Mileszki stanowią pewien skomponowany, całościowy układ urbanistyczny, z pewnością można powiedzieć, że Kościół w tym miejscu powinien powstać – chociażby z tego powodu, iż stał on tam już od kilkuset lat. Można dyskutować, czy obiekt ten powinien być drewniany, czy murowany – dużo łatwiej jednak byłoby odbudować Kościół drewniany, ponieważ służby konserwatorskie dysponują profesjonalną inwentaryzacją tego

obiekty (łącznie z jego wyposażeniem), pochodzącą jeszcze z lat siedemdziesiątych ubiegłego wieku. Dokumentacja ta mogłaby posłużyć do rekonstrukcji świątyni.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy w świetle doktryn konserwatorskich, możliwa byłaby rekonstrukcja wszystkich elementów tego obiektu. Czy działania takie byłoby celowe?

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski ocenił, iż nie ma w tym zakresie doktryn obowiązujących – trudno jest więc precyzyjnie odpowiedzieć na to pytanie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadeklarowała, iż Rada Miejska wspierać będzie działania parafian i Kurii, zmierzające do rekonstrukcji świątyni – mieszkańcy bowiem bardzo są do niej przywiązani.

Proboszcz parafii pw. św. Doroty ks. Janusz Banachowski ocenił, że w tej chwili należy profesjonalnie zabezpieczyć ruiny Kościoła – wiele elementów, znajdujących się w tych ruinach, być może udałoby się bowiem jeszcze uratować (np. kamienną chrzcielnicę).

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak odnosząc się do prezentacji, zauważyła, że częściowo zachowane zostały drzwi świątyni.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski wyjaśnił, że drzwi te mają charakter wtórny.

Pan Konserwator poinformował ponadto zebranych, że w dn. 4 września br. dokonana została dość dokładna inwentaryzacja terenu pogorzelska – wypisano ok. 30 obiektów, z których większość niestety się nie zachowała. Księdzu Proboszczowi oraz strażakom udało się wynieść z pożaru naczynia oraz szaty liturgiczne. Całkowitemu spaleni uległ jednak ołtarz główny, ołtarz boczny, znajdujące się wewnątrz Kościoła obrazy i drewniane płaskorzeźby.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak odnosząc się do informacji, iż być może w pogorzelsku zachowały się pewne elementy kamienne (zabytki ruchome), które będzie można z niego wydobyć, zadała pytanie, czy istnieje możliwość dofinansowania renowacji tego typu zabytków.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski twierdząco odpowiedział na to pytanie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oddała następnie głos przedstawicielowi mieszkańców Mieszek.

Pan Jerzy Balcerek przypomniał, że Kościół ten był już przez parafian odbudowywany. Mieszkańcy bardzo byli przywiązani do tej świątyni – sam pan Balcerek brał w nim ślub i chrzczył dzieci.

Mieszkańcy Mieszek zaraz po niedawnym pożarze zebrali się – w spotkaniu tym uczestniczył również Przewodniczący Rady Miejskiej pan Tomasz Kacprzak, który bardzo zaangażował się w sprawę odbudowy Kościoła. Społeczność Mieszek jest całkowicie oddana temu, aby Kościół został odbudowany w takiej samej postaci, w jakiej był do tej pory. Pan Balcerek również nie wyobraża sobie, by Kościół ten wyglądał inaczej – chociaż będzie to tylko replika. Ostateczna decyzja w tej sprawie należy jednak do Arcybiskupa Łódzkiego.

Kończąc swoją wypowiedź, pan Balcerek zaapelował do obecnych na posiedzeniu przedstawicieli Miasta i służb wojewódzkich o pomoc w odbudowie Kościoła.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadeklarowała, że Rada Miejska podejmie wszelkie możliwe kroki, aby pomóc w odbudowie Kościoła – łącznie z uruchomieniem zbiórki publicznej.

Następnie głos zabrała **Posel na Sejm RP pani Elżbieta Królikowska – Kińska**, która podkreśliła, iż tragiczny pożar, do którego doszło w Mieszkach, poruszył wszystkich łodzian. Mieszkańcy Mieszek to bardzo zwarta społeczność, stanowiąc rzeczywiście pewnego rodzaju rodzinę. Chociaż decyzję w sprawie przyszłości Kościoła nie podejmą osoby zgromadzone

dziś na posiedzeniu Komisji, na pewno wszyscy oni chcą pomóc – pani Poseł również zadeklarowała, iż udzieli mieszkańcom Mileszek wszelkiej, możliwej pomocy.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak ocenił, że wszyscy obecni na posiedzeniu odczuwają, iż istnieje potrzeba odbudowy Kościoła, w pierwotnym kształcie. Dlatego w przygotowanym projekcie uchwały mógłby znaleźć się zapis, iż Rada Miejska wspiera odbudowę Kościoła drewnianego, stanowiącego replikę obiektu, który spłonął. Ostateczną decyzję w tej sprawie podejmować będzie oczywiście Arcybiskup Łódzki, Rada Miejska może jednak apelować do niego o odbudowę Kościoła w pierwotnej formie – stanowisko w tej sprawie mogłaby również przyjąć Komisja.

Dobrze by było, gdyby jak najszybciej przygotowany został kosztorys budowy repliki Kościoła – w działania w tej sprawie powinny włączyć się miejskie i wojewódzkie służby konserwatorskie. Po przygotowaniu tego kosztorysu będzie można podjąć bardziej już konkretne kroki, zmierzające do odbudowy obiektu.

Pan Przewodniczący podziękował ponadto przedstawicielom Straży Miejskiej za podjęcie się zadania ochrony terenu pogorzelska.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski odnosząc się do wypowiedzi pana Przewodniczącego Kacprzaka, zapewnił zebranych, że zostały już zlecone prace nad symulacją, która ma określić wysokość strat poniesionych przez parafię oraz koszty odbudowy obiektu. Aby zabezpieczyć się przed podobnymi przypadkami w przyszłości, kwota przeznaczona na tę odbudowę powinna uwzględniać koszty montażu na terenie świątyni profesjonalnej instalacji przeciwpożarowej.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że jak wynika z wcześniejszej wypowiedzi pana Przewodniczącego Kacprzaka, jeden z łódzkich architektów zadeklarował, iż przygotowuje nieodpłatnie projekt odbudowy Kościoła. Pani Przewodnicząca zadała w związku z tym pytanie, czy istnieją możliwości prawne skorzystania z takiej darowizny.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski twierdząco odpowiedział na to pytanie – będzie to darowizna na rzecz parafii.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zgłosiła następnie wniosek, by Komisja upoważniła ją do wystąpienia o opinię prawną w kwestii możliwości dofinansowania przez Miasto odbudowy Kościoła oraz przygotowania, wspólnie z panem Wiceprzewodniczącym Tomaszewskim, projektu uchwały, zawierającej stanowisko Rady Miejskiej w tej sprawie. Komisja mogłaby się zebrać jeszcze przed najbliższą sesją Rady i przyjąć ww. projekt – zostałby on następnie, po uzyskaniu pozytywnej opinii Wydziału Prawnego, skierowany pod obrady sesji.

Za przyjęciem tych propozycji głosowało 4 członków Komisji, przeciw — nikt, nikt też nie wstrzymał się od głosu.

Komisja przyjęła zatem ww. wniosek.

Proboszcz parafii pw. św. Doroty ks. Janusz Banachowski podziękował Komisji za przyjęcie tego stanowiska i poprosił przedstawicieli Gminy o dalszą pomoc. Ksiądz Proboszcz podkreślił, że ważne jest, aby teren pogorzelska nadal był chroniony.

Zastępca Komendanta Straży Miejskiej w Łodzi pan Wojciech Płoszaj zadeklarował, że teren ten w dalszym ciągu będzie zabezpieczany.

Na tym dyskusję w powyższym punkcie zakończono.

Ad. pkt 3: zapoznanie się z sytuacją obszaru Wójtowskiego Młyna i możliwością włączenia go w procesy rewitalizacyjne.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poinformowała zebranych, że punkt ten wprowadzony został do porządku obrad również z inicjatywy Przewodniczącego Rady Miejskiej pana Tomasza Kacprzaka – pani Przewodnicząca oddała mu głos.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak poinformował zebranych, że zwróciła się do niego grupa łodzian, harcerzy i archeologów, z prośbą o pomoc w zakresie rewitalizacji obszaru Wójtowskiego Młyna. W tej chwili na powyższym terenie znajduje się zabytkowy obiekt, stanowiący część dawnego folwarku Karola Scheiblera, który jednak jest w bardzo złym stanie technicznym. Obiekt ten może pełnić dziś funkcje edukacyjne – może on służyć harcerzom, którzy obecnie mają tam swoją szklnię, ale również można tam zlokalizować teren do zajęć z archeologami. Należy przede wszystkim dążyć do zabezpieczenia znajdującego się tam budynku i do wyremontowania go. W przeciwieństwie do Kościoła w Mileszkach, omawiany w tej chwili obiekt leży na terenach miejskich, nie ma więc żadnych przeszkód formalno – prawnych, by Gmina dofinansowała te prace. Oprócz wyremontowania budynku, można by poddać go rewitalizacji, czyli nadać mu nowe funkcje – o charakterze edukacyjnym. Można otworzyć na terenie powyższego obiektu sale wykładowe, można by również stworzyć tam miejsca, gdzie prowadzone by były warsztaty z archeologami. Na rewitalizację obszaru Wójtowskiego Młyna można by spróbować pozyskać środki również z funduszy europejskich.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy istnieje możliwość poszerzenia programu rewitalizacji o nowe tereny. Czy teren ten można uznać za pewną logiczną całość z posiadłami wodno – fabrycznymi, czy jest to jednak obszar osobny?

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski ocenił, że istnieją silne podstawy, aby teren ten włączyć do obszarów rewitalizowanych.

Z kolei głos zabrał archeolog, **pan Zbigniew Rybacki**, który przedstawił zebrany prezentację, dotyczącą terenu Wójtowskiego Młyna (*załącznik nr 9* do protokołu).

Następnie rozpoczęto fazę pytań i dyskusji.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o odpowiedź na pytanie, czy na powyższym terenie znajdują się jeszcze interesujące obiekty, które można by odkopać.

Pan Zbigniew Rybacki twierdząco odpowiedział na to pytanie. Pan Rybacki zwrócił jednocześnie uwagę, iż obiekt ten wpisany jest do rejestru zabytków, w związku z czym przepisy prawa bardzo ograniczają możliwości prowadzenia tam prac wykopaliskowych.

Do tej pory do rejestru zabytków wpisano znajdujące się na tym terenie budynki – sam obszar natomiast nie jest objęty tym rejestrem. Osoby opiekujące się powyższym terenem starają się, aby same warstwy ziemne wpisane też zostały do rejestru zabytków – aby chronić obiekty, znajdujące się pod powierzchnią gruntu.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy istnieje możliwość objęcia tego obszaru wpisem archeologicznym do rejestru zabytków.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski udzielił na to pytanie twierdzącej odpowiedzi.

Pan Szygendowski stwierdził ponadto, iż służby konserwatorskie dofinansowują prowadzone na tym terenie badania archeologiczne. Przedstawiciele tych służb rozmawiali już z archeologami, aby te badania kontynuować i rozeznaczyć teren w całości. Istnieje więc możliwość, iż badania te będą w kolejnych latach nadal prowadzone. Jeżeli uda się określić obszar tej penetracji, wówczas można będzie ten teren również wpisać do rejestru, jako zabytek archeologiczny. Wcześniej jednak znany być musi przynajmniej zasięg tego stanowiska.

Pan Zbigniew Rybacki stwierdził, że jednym z celów prowadzonych w tym obszarze badań archeologicznych było właśnie uchwycenie zasięgu tego stanowiska – archeolodzy posiadają już pewne rozeznanie w powyższym zakresie. Dalsze prace badawcze można by rozpocząć przy okazji rewitalizacji obszaru Wójtowskiego Młyna.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając się do pana Konserwatora Szygendowskiego, poprosiła o informację, jakiej wielkości środki finansowe potrzebne są na przeprowadzenie takich badań archeologicznych.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski stwierdził, że odpowiedź na to pytanie władni byłiby udzielić badający ten teren archeolodzy.

Pan Konserwator zwrócił uwagę, że badania należałoby jeszcze poprowadzić w części zachodniej obszaru. Dobrze by było też zbadać południową część tego terenu – niestety, na przeszkodzie stoją tutaj stany własnościowe.

Pan Zbigniew Rybacki powiedział, że pewne problemy występują również, jeżeli chodzi o przeprowadzenie badań tego terenu od strony wschodniej, czyli od strony drogi – wiązałyby się to bowiem m. in. z koniecznością uzyskania zgody na zajęcie pasa drogowego.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski zauważył, że zasięg stanowiska można by ustalić na podstawie odwiertów.

Pan Konserwator ma pewne wątpliwości, czy jest tutaj niezbędny wpis ww. obszaru do rejestru, jako zabytku archeologicznego. Mamy tutaj bowiem cały czas do czynienia z obszarem zabytkowym – można by spróbować zwiększyć powierzchnię tego obszaru, ewentualnie możemy również wpisać ten teren do rejestru, jako obszar urbanistyczny. Łatwiej będzie wówczas pozyskać środki na te badania.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zgodziła się z tą wypowiedzią.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski ocenił, że prostszym rozwiązaniem byłoby jednak wpisanie ww. obszaru do rejestru jako dalszą część układu urbanistycznego, czyli właśnie folwarku Karola Scheiblera. Przy okazji, można by kontynuować badania archeologiczne tego terenu.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy wojewódzkie służby konserwatorskie mogą z własnej inicjatywy wystąpić o wpisanie do rejestru tego obszaru.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski twierdząco odpowiedział na to pytanie.

Poseł na Sejm RP pani Elżbieta Królikowska – Kińska poinformowała następnie zebranych, że kończą się już prace nad Ustawą o Rewitalizacji. Projekt tej Ustawy, po wniesieniu do niego poprawek Senatu, trafi na najbliższe posiedzenie Sejmu, który przeprowadzi ostateczne głosowanie nad jej kształtem. Po przyjęciu tej Ustawy zostanie ona skierowana do zatwierdzenia przez Prezydenta RP – pani Poseł wyraziła swoją nadzieję, że wkrótce Ustawa ta zacznie obowiązywać, dzięki czemu łatwiej będzie prowadzić procesy rewitalizacyjne.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak odnosząc się do wypowiedzi pana Zbigniewa Rybackiego, zwrócił uwagę, że budynek znajdujący się na terenie Wójtowskiego Młyna wymaga pilnego remontu. W bardzo złym stanie jest dach tego budynku, który przecieka – w związku z tym, należałoby jak najszybciej zabezpieczyć ten obiekt, ponieważ może on wkrótce ulec zniszczeniu. Biorąc pod uwagę, że obiekt ten należy do Gminy, przedstawiciele UMŁ powinni znaleźć środki na remont i rewitalizację tego budynku oraz na przygotowanie kolejnych badań archeologicznych. Dobrze by było, gdyby sprawą kompleksowego zagospodarowania tego obszaru ponownie zajęła się Komisja. Być może udałoby się wpisać ww. obiekt do jednego z miejskich programów.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając się do Miejskiego Konserwatora Zabytków, zadała pytanie, czy powyższe obiekty objęte są gminnym programem opieki nad zabytkami.

Miejski Konserwator Zabytków pani Kamila Kwiecińska – Trzewikowska stwierdziła, że obiekty te nie są wymienione literalnie w tym programie. Należy jednak

pamiętać, że zarówno rewitalizacja, jak i wszystkie procesy z nią związane, stanowią istotną część gminnego programu opieki nad zabytkami. Istnieje też zarządzenie Prezydenta Miasta Łodzi o projektach kluczowych – jeżeli pani Prezydent Zdanowska wyraziłaby na to zgodę, można by wpisać ww. obiekty na listę tych projektów i rozpocząć rozmowy odnośnie ich rewitalizacji. Należy również pamiętać, że obszary poddawane rewitalizacji muszą spełniać określone kryteria – w związku z tym, konieczne jest przeprowadzenie pewnego rodzaju analizy, czy ww. obiekty kwalifikują się do wpisania ich na listę projektów kluczowych dla Miasta.

W chwili obecnej, jeżeli chodzi o obszar Wójtowskiego Młyna, najpilniejsze do uregulowania wydają się dwie kwestie – pierwszą z nich jest sprawa bieżącego utrzymania obiektu, za którą odpowiedzialna jest Administracja Zasobów Komunalnych Łódź – Widzew, którą trzeba zobligować, aby budynek ten utrzymywany był w zadowalającym stanie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy dotyczy to tylko jednego budynku, czy wszystkich obiektów na tym terenie.

Miejski Konserwator Zabytków pani Kamila Kwiecińska – Trzewikowska stwierdziła, że dotyczy to przede wszystkim jednego budynku, użytkowanego przez harcerzy. Drugi budynek pełni funkcję magazynową – nie wymaga on poważniejszych prac naprawczych.

Drugą poważną kwestią, dotyczącą obszaru Wójtowskiego Młyna, jest kwestia ożywienia tego terenu. Pani Konserwator namawiała już pana Rybackiego, aby na tym terenie organizowane były pewnego rodzaju wydarzenia, pikniki, bądź akcje edukacyjne – środki na ten cel można by pozyskać z budżetu Wydziału Kultury UMŁ. Część powyższych środków można by wydatkować na kontynuowanie badań archeologicznych – w tej chwili nie ma bowiem innej możliwości dofinansowania ww. badań przez Gminę. Plany odnośnie przyszłej rewitalizacji ww. obszaru mogą być zatwierdzone dopiero po przeprowadzeniu analiz, czy teren ten spełnia kryteria, aby być objęty takim procesem.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że jednym z warunków włączenia danego terenu do obszarowej rewitalizacji jest to, iż musi on być zamieszkały. Ważnym elementem powinno być więc podniesienie jakości życia mieszkańców tego terenu – na pewno kwestię tę trzeba będzie ująć w określonym programie.

Zwracając się następnie do przedstawicieli Wydziału Majątku Miasta UMŁ, pani Przewodnicząca poprosiła o informację nt. stanu prawnego obszaru Wójtowskiego Młyna.

Zastępca Dyrektora Wydziału Majątku Miasta UMŁ w Departamencie Gospodarowania Majątkiem pan Marek Józwiak powiadomił zebranych, że obszar Wójtowskiego Młyna składa się z pięciu działek. Największa z nich posiada powierzchnię 1 497 m² – znajduje się na niej budynek w złym stanie technicznym użytkowany przez harcerzy. Działka ta stanowi własność Gminy – jest ona zarządzana przez Administrację Zasobów Komunalnych Łódź – Widzew. Pozostałe cztery nieruchomości są oddane w użytkowanie wieczyste – ich łączna powierzchnia wynosi 11 385 m².

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski zauważył, że ww. cztery działki usytuowane są we wschodniej części tego terenu – za drogą.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy oznacza to, że obszar rozciągający się do drogi należy do Gminy.

Zastępca Dyrektora Wydziału Majątku Miasta UMŁ w Departamencie Gospodarowania Majątkiem pan Marek Józwiak twierdząco odpowiedział na to pytanie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy w skład tego obszaru wchodzi też fragment parku.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski stwierdził, że granicą w tym przypadku jest ul. Tymienieckiego.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o odpowiedź na pytanie, czyją własnością jest nieruchomość, na terenie której znajduje się staw.

Zastępca Dyrektora Wydziału Majątku Miasta UMŁ w Departamencie Gospodarowania Majątkiem pan Marek Józwiak stwierdził, że nieruchomość ta należy najprawdopodobniej do Skarbu Państwa.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że na tym obszarze dobrze by było stworzyć teren mieszkalno – rekreacyjny, ze ścieżką edukacyjną. Pani Przewodnicząca zadała ponadto pytanie, czy oprócz budynku użytkowanego przez harcerzy, do Gminy należy również usytuowany na tym terenie budynek mieszkalny. Czy znajdują się tam również budynki, stanowiące własność prywatną?

Główny Specjalista w Wydziale Budynków i Lokali UMŁ w Departamencie Gospodarowania Majątkiem pan Jarosław Kołodziejczyk poinformował zebranych, że w jednym ze znajdujących się tam budynków znajduje się szkutnia, użytkowana przez harcerzy, natomiast w drugim zlokalizowany jest magazyn – oba te obiekty należą do Gminy. Pan Kołodziejczyk nie posiada wiedzy, by na tym terenie znajdowały się budynki będące własnością prywatną.

Miejski Konserwator Zabytków pani Kamila Kwiecińska – Trzewikowska stwierdziła, że budynek mieszkalny oraz pozostałe dwa budynki, o których wspominał pan Rybacki, należą do Gminy. Na terenie tym znajdują się również budynki magazynowe, należące one do użytkownika wieczystego, który w przeszłości próbował uruchomić tam działalność gospodarczą – w tej chwili są one opuszczone.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak stwierdziła, że dobrze by było, gdyby udało się ustalić precyzyjnie, kto jest właścicielem tych naniesień. Wówczas można by wystąpić do niego z pisemnym zapytaniem, czy zamierza prowadzić inwestycje na tym terenie.

Zastępca Dyrektora Wydziału Majątku Miasta UMŁ w Departamencie Gospodarowania Majątkiem pan Marek Józwiak zobowiązał się, iż Wydział postara się uzyskać takie informacje i przekazać powyższemu właścicielowi takie zapytanie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak powiedziała, że po uzyskaniu szczegółowej informacji nt. stanu własności tego terenu Komisja mogłaby przyjąć stanowisko w sprawie objęcia terenu Wójtowskiego Młyna całościowym programem rewitalizacji. Komisja mogłaby również wystąpić o zabezpieczenie środków w budżecie Miasta na 2016 r. na bieżące remonty obiektu, zarządzanego przez Administrację Zasobów Komunalnych Łódź – Widzew. Pani Przewodnicząca zwróciła się również do przedstawicieli Wydziału Budynków i Lokali UMŁ o przekazanie Komisji informacji nt. wysokości kwoty, która zaspokoiłaby bieżące potrzeby remontowe, jeżeli chodzi o ww. obiekt. Po uzyskaniu powyższych informacji, Komisja wystąpiłaby ze stanowiskiem w sprawie tego dofinansowania.

Na tym dyskusję w powyższym punkcie zakończono.

Ad. pkt 4: zapoznanie się z sytuacją zabytkowych willi na terenie Rudy Pabianickiej.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że obszar Rudy Pabianickiej jest znacznie oddalony od centrum Miasta – jest on jednak bardzo wartościowy, jeżeli chodzi o znajdujące się tam obiekty architektoniczne. Na terenie tym znajduje się ok. 17 obiektów zabytkowych – przede wszystkim są to budynki willowe. Problemem Gminy jest to, że nie można miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zabezpieczyć istnienia tych obiektów, ponieważ studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Łodzi zalicza ten obszar do terenów zalesionych. W tej sytuacji, realizacja miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

prowadziłaby prawdopodobnie do degradacji tych obiektów. W związku z tym, należy wstrzymać się z uchwaleniem planu miejscowego do czasu przyjęcia nowego studium.

Pani Przewodnicząca oddała następnie głos przedstawicielom miejskich służb konserwatorskich.

Inspektor w Biurze Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Marzena Otto przedstawiła zebranym prezentację, obrazującą stan następujących, 24 zabytkowych obiektów willowych na terenie Rudy Pabianickiej (*załącznik nr 10* do protokołu).

1. Ul. Pabianicka 49 – zespół rezydencjonalny Ferdynanda Königa.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy istnieje możliwość wywłaszczenia przez Miasto współwłaściciela ww. nieruchomości – aby można było przeprowadzić remont tej willi.

Główny Specjalista w Wydziale Budynków i Lokali UMŁ w Departamencie Gospodarowania Majątkiem pan Jarosław Kołodziejczyk poinformował zebranych, że aktualnie toczy się postępowanie o restytucję praw do nieruchomości – nie wiadomo, kiedy się ono zakończy.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski zadał pytanie, czy o restytucję praw do obiektu wystąpili potomkowie Ferdynanda Königa.

Główny Specjalista w Wydziale Budynków i Lokali UMŁ w Departamencie Gospodarowania Majątkiem pan Jarosław Kołodziejczyk twierdząco odpowiedział na to pytanie.

Inspektor w Biurze Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Marzena Otto uzupełniając tę wypowiedź, powiadomiła zebranych, iż potomkowie Ferdynanda Königa mieszkają w domu, usytuowanym za głównym obiektem pałacowym. W pałacu natomiast znajdują się lokale komunalne, zamieszkałe przez ich najemców.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy wniosek o restytucję praw dotyczy całości powyższego zespołu, czy tylko jednego z jego obiektów.

Główny Specjalista w Wydziale Budynków i Lokali UMŁ w Departamencie Gospodarowania Majątkiem pan Jarosław Kołodziejczyk zobowiązał się, iż przekaze Komisji pisemną informację w tej sprawie.

2. Ul. Pabianicka 55 – willa Ryszarda Königa.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o ustalenie, kto według obowiązującej umowy, zobowiązany jest do bieżącego utrzymania ww. obiektu.

3. Ul. Pabianicka 152/154 – willa Artura Meistra.

4. Ul. Pabianicka 182 – zespół willowy Piotra Hazenklewera.

Wojewódzki Konserwator Zabytków pan Wojciech Szygendowski uzupełniając informację nt. ww. obiektu, poinformował zebranych, że około pół roku temu został on sprzedany w trybie przetargu komorniczego. Obecnie toczą się prace projektowe, związane z restauracją powyższego zespołu – opracowywany jest projekt koncepcyjny, można więc mieć nadzieję, iż prace przy nim wkrótce się rozpoczną. Niepokoi jednak fakt, iż właściciele niezbyt wiedzą, co z tym obiektem zrobić.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że dobrze by się stało, gdyby w przypadku sprzedaży zabytkowych obiektów willowych, przedstawiciele Gminy spotykali się z ich nowymi właścicielami, udzielając im porad, jak można te obiekty zagospodarować.

Pan radny Rafał Reszpondek powiadomił zebranych, że właściciele nieruchomości

przy ul. Pabianickiej 182 również konsultowali się z nim w sprawie sposobu zagospodarowania tego zespołu. Pan radny skierował ich do Miejskiego Konserwatora Zabytków, celem dalszych konsultacji.

5. Ul. Pabianicka 184/186 – zespół pałacowy Rudolfa Kellera, Adolfa Horaka.

6. Ul. Pabianicka 238 – zespół willowo - parkowy P. Habika.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy właściciel ww. nieruchomości występował o do Urzędu Miasta Łodzi o dofinansowanie prac restauratorskich przy ww. zespole.

Inspektor w Biurze Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Marzena Otto przecząco odpowiedziała na to pytanie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że dobrze by było, gdyby nowi właściciele byli informowani, iż mają prawo ubiegać się o takie dofinansowanie.

7. Ul. Cienista 5/7 – willa Friedricha B. Zerna.

8. Ul. Falowa 6a – willa.

9. Ul. Farna 19 – willa.

10. Ul. Letniskowa 20 – zespół willowy Adolfa Kindermana.

11. Ul. Patriotyczna 10 – willa.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o odpowiedź na pytanie, w jaki sposób użytkowany jest powyższy obiekt.

Dyrektor Administracji Zasobów Komunalnych Łódź – Górna pan Sławomir Kubiszewski poinformował zebranych, że obiekt ten pełni funkcję mieszkalną.

12. Ul. Patriotyczna 32/36 – willa.

13. Ul. Popioły 7/9 – dom letniskowy (pensjonat).

14. Ul. Popioły 14a – willa Tschildów.

15. Ul. Popioły 28 – willa.

16. Ul. Popioły 32/36 / Białowieska 2 – willa Romana Saurera.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając uwagę, że obiekt ten niszczyje m. in. w związku z faktem, iż przebywa w nim niewielu lokatorów, zadała pytanie, dlaczego Gmina nie dokwateruje tam mieszkańców.

Dyrektor Administracji Zasobów Komunalnych Łódź – Górna pan Sławomir Kubiszewski zwrócił uwagę, że budynek ten jest w bardzo złym stanie technicznym – wymaga on pilnego podjęcia kompleksowych prac remontowo – konserwatorskich. W związku ze złym stanem obiektu, zamieszkały na jego terenie jest obecnie tylko jeden lokal – pozostałe natomiast wyłączone są z użytkowania. Nakłady, które trzeba by ponieść na ww. prace, są bardzo wysokie – AZK nie posiada w tej chwili takich środków, żeby przeprowadzić ten remont. Środki posiadane przez Administrację pozwalają jedynie na drobne, bieżące naprawy konserwacyjne na terenie tego obiektu.

Pan radny Kamil Deptuła poprosił o informację, jaką kwotę należałoby przeznaczyć

na kompleksowy remont tej willi.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy Administracja wniosowała o sprzedaż przez Miasto ww. obiektu.

Dyrektor Administracji Zasobów Komunalnych Łódź – Górna pan Sławomir Kubiszewski zobowiązał się, że przekaze Komisji pisemną informację, dotyczącą powyższych kwestii.

17. Ul. Popioły 49/51 – dom letniskowy (pensjonat) T. Steigerta.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając uwagę, że obiekt ten jest również w bardzo złym stanie technicznym, zapytała, czy Administracja występowała o zabezpieczenie w budżecie Miasta środków na bieżące naprawy powyższego budynku. Pani Przewodnicząca poprosiła o pisemną informację w sprawie ww. obiektu.

Dyrektor Administracji Zasobów Komunalnych Łódź – Górna pan Sławomir Kubiszewski stwierdził, że opracowane zostało orzeczenie techniczne w sprawie stanu ww. obiektu. W chwili obecnej zamieszkuje tam 6 rodzin – 3 lokale są wolne. W poprzednich latach prowadzone były pewne prace, zabezpieczające ten obiekt.

Inspektor w Biurze Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Marzena Otto poinformowała zebranych, że od wielu już lat jeden z drewnianych wykuszy w bocznej ścianie budynku podparty jest stemplami. Biuro Architekta Miasta obawia się, że wskutek braku działań restauratorskich, może on ulec całkowitemu zniszczeniu.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając uwagę, że właścicielem tego obiektu jest Skarb Państwa, zadała pytanie, czy przedstawiciele Gminy występowali o przeprowadzenie jego komunalizacji.

Dyrektor Administracji Zasobów Komunalnych Łódź – Górna pan Sławomir Kubiszewski powiedział, że na pewno Miasto występowało z takimi wnioskami. Sprawy związane z komunalizacją są jednak bardzo skomplikowane – często się zdarza, iż procedowanie takich wniosków trwa całe lata.

Pan Dyrektor Kubiszewski zobowiązał się, iż przekaze Komisji korespondencję w sprawie tej nieruchomości.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, iż być może należałoby wystąpić o przyspieszenie tej komunalizacji.

Zwracając się następnie do Miejskiego Konserwatora Zabytków, pani Przewodnicząca zadała pytanie, czy powyższy obiekt nie spełnia warunków, aby został on wpisany do rejestru zabytków.

Miejski Konserwator Zabytków pani Kamila Kwiecińska – Trzewikowska zauważyła, że decyzje w sprawie wpisu obiektów do rejestru zabytków podejmuje Łódzki Urząd Wojewódzki – do dokonania takiego wpisu potrzebna jest oczywiście stosowna analiza.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy w przypadku obiektów wpisanych do gminnej ewidencji zabytków, Miasto nie może narzucić właścicielowi danej nieruchomości, aby wykonał konkretne prace remontowe.

Miejski Konserwator Zabytków pani Kamila Kwiecińska – Trzewikowska stwierdziła, że kwestia remontu zależy w tym przypadku od właściciela i zarządcy obiektu.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że w przypadku nieruchomości przy ul. Popioły 49/51 Gmina jedynie administruje tym obiektem – nie jest jego zarządcą, więc nie finansuje innych prac niż bieżące utrzymanie budynku.

Dyrektor Administracji Zasobów Komunalnych Łódź – Górna pan Sławomir Kubiszewski powiedział, że sytuacja w tych przypadkach bywa różna – w zależności od podjętych wcześniej uzgodnień, czasami Miasto finansuje większy zakres prac, a czasami

skupia się na bieżącym utrzymaniu obiektu.

Więcej uwag do powyższej nieruchomości nie zgłoszono.

18. Ul. Popioły 52/58 – zespół willowy Karola Goepperta.

19. Ul. Rudzka 43 – willa rodziny Kiorhassan.

20. Ul. Rudzka 49 – willa.

21. Ul. Rudzka 80/82 – dom mieszkalny.

22. Ul. Rudzka 97 – willa.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy prace, prowadzone na terenie powyższego obiektu, uzgadniane były ze służbami konserwatorskimi.

Dyrektor Administracji Zasobów Komunalnych Łódź – Górna pan Sławomir Kubiszewski poinformował zebranych, że w 2000 r. podjęta została decyzja o rozbiórce tego obiektu. Budynek ten jest nadal jednak zamieszkały.

23. Ul. Rudzka 99a – willa.

24. Ul. Starorudzka 8 – zespół willowy Ludwika Gustawa Obermana .

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o odpowiedź na pytanie, czy umowy podpisywane przez Gminę z najemcami komunalnych lokali mieszkaniowych, pozwalają na skuteczne zwalczanie samowoli budowlanej, dokonywanej przez mieszkańców. Czy Miasto może wypowiedzieć umowę w przypadku stwierdzenia, iż doszło do takiej samowoli (czyli np. przeprowadzenia bez stosownych zezwoleń wymiany okien lub drzwi).

Dyrektor Administracji Zasobów Komunalnych Łódź – Górna pan Sławomir Kubiszewski stwierdził, że jeżeli mieszkańcy zgłoszą do Administracji, iż zamierzają przeprowadzić prace remontowe w wynajmowanym lokalu, otrzymują informację nt. dopuszczalnego zakresu tych prac. Generalnie rzecz biorąc, zdarzają się przypadki samowoli budowlanej – szczególnie, jeżeli chodzi o wymianę stolarki okiennej. Jeżeli przedstawiciele AZK stwierdzą, że w trakcie tych prac doszło do przypadków naruszenia przepisów prawa budowlanego, zwłaszcza jeśli dotyczą one obiektów wpisanych do ewidencji lub rejestru zabytków, wówczas sprawy takie zgłaszane są do organów nadzoru budowlanego.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy zdarzały się przypadki wyciągnięcia konsekwencji wobec najemców dopuszczających się samowoli budowlanej.

Dyrektor Administracji Zasobów Komunalnych Łódź – Górna pan Sławomir Kubiszewski stwierdził, iż nie posiada w tej chwili informacji w powyższej sprawie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła pana Dyrektora o przekazanie Komisji takiej informacji drogą pisemną.

Pani Przewodnicząca oceniła ponadto, iż przypadki samowoli budowlanych wśród najemców lokali komunalnych zdarzają się nagminnie. W związku z tym, w umowach najmu muszą się znaleźć zapisy, mówiące o wyciągnięciu określonych konsekwencji wobec lokatorów, dokonujących samowoli budowlanej na terenie obiektów zabytkowych.

Odnosząc się do przedstawionej prezentacji, pani Przewodnicząca zwróciła uwagę, że obszar Rudy Pabianickiej jest znacznie oddalony od terenów objętych programem rewitalizacji. Miasto powinno podjąć pilnie działania, zmierzające do ochrony znajdujących

się tam obiektów zabytkowych, ponieważ wiele z nich jest już w bardzo złym stanie. Komisja mogłaby przyjąć na swoim kolejnym posiedzeniu stanowisko w sprawie konieczności opracowania programu zagospodarowania ww. obszaru – stanowisko to zostałoby następnie przekazane na ręce Prezydenta Miasta Łodzi.

Pan radny Bartosz Domaszewicz zwrócił uwagę, że teren Rudy Pabianickiej jest obszarem spójnym, o charakterze parkowo – rezydencjonalnym. Warto by było, aby Miasto, podejmując działania w celu właściwego zagospodarowania powyższego obszaru, zachowało tę spójność. Jeżeli Gmina zdecydowała się na sprzedaż swoich działek na tym terenie, działki te nie powinny być nadmiernie dzielone.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że spójność tego terenu najskuteczniej zabezpieczyłby miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Pan Łukasz Trawczyński (przedstawiciel mieszkańców Osiedla Ruda) poinformował zebranych, że opracowany został projekt planu zagospodarowania przestrzennego tego terenu, którego główną ideą jest to, iż Miasto ma wykupić wszystkie działki i przekształcić je w teren zalesiony. Jeżeli plan ten zostanie zrealizowany, wówczas większość zabytkowych obiektów willowych, zlokalizowanych na tym terenie, ulegnie zniszczeniu.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak stwierdziła, że Komisja zajęła się w dniu dzisiejszym kwestią zagospodarowania obszaru Rudy Pabianickiej, ponieważ studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Łodzi w poważnym stopniu wypacza funkcje tego terenu. Nie można uchwalić miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powyższego terenu, który pewne kwestie ostatecznie by uregulował, natomiast obszar ten wymaga natychmiastowej pomocy. Dlatego też Komisja proponowałaby uruchomienia programu, również dotyczącego podniesienia jakości życia mieszkańców – pani Przewodnicząca zwróciła uwagę, że część tego terenu pozbawiona jest nawet sieci wodociągowej – kanalizacyjnej.

Pan Łukasz Trawczyński zwrócił uwagę, że niektóre posesje przy końcu ul. Popioły pozbawione są bieżącej wody już od wielu lat.

Przewodniczący Rady Osiedla Ruda pan Mariusz Jakiel powiadomił Komisję, że Zespół „Ruda Willowa” wyodrębniony został w 2009 r. Rada Osiedla już od wielu lat stara się uzyskać dofinansowanie na zagospodarowanie powyższego terenu – niestety, starania te nie przynoszą skutku, ponieważ władze Łodzi skupiają się jednak bardziej na rewitalizacji centrum Miasta.

Pan Przewodniczący Jakiel zwrócił ponadto uwagę, że większość obiektów willowych, będących w złym stanie technicznym, należy do Gminy – budynki prywatne natomiast zwykle są w znacznie lepszym stanie. Obiekty należące do Miasta często przez wiele lat w ogóle nie są remontowane.

Pan Przewodniczący podziękował na koniec Komisji, iż zajęła się sytuacją na terenie Osiedla Ruda.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając następnie uwagę, że w tej chwili brakuje już quorum, zdecydowała o przerwaniu posiedzenia. Pani Przewodnicząca zapowiedziała ponadto, iż posiedzenie będzie kontynuowane w dniu 16 września br. (początek – godz. 8.00).

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak wznawiając posiedzenie w dn. 16 września, powitała zebranych. Następnie pani Przewodnicząca zaproponowała następujący porządek dzisiejszej części posiedzenia.

1. Zaopiniowanie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie ogłoszenia o podjęciu prac nad utworzeniem Parku Kulturowego ulicy Piotrkowskiej – druk nr 206/2015.

2. Zapoznanie się z opinią prawną oraz dyskusja nad projektem uchwały Rady Miejskiej w Łodzi, dotyczącym wsparcia odbudowy Kościoła św. Doroty na terenie Mileszek.
3. Sprawy wniesione i wolne wnioski.

Zebrani przyjęli proponowany porządek obrad.

Ad. pkt 1: zaopiniowanie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie ogłoszenia o podjęciu prac nad utworzeniem Parku Kulturowego ulicy Piotrkowskiej – druk nr 206/2015.

Miejski Konserwator Zabytków pani Kamila Kwiecińska – Trzewikowska omówiła ww. projekt uchwał (*załącznik nr 11* do protokołu). Pani Konserwator poinformowała ponadto zebranych, iż do ww. projektu uchwały zgłoszona zostanie autopoprawka – polegająca na tym, że wnioski mieszkańców, dotyczące Parku Kulturowego ulicy Piotrkowskiej, można będzie składać nie od 17 września do 9 października, lecz od 18 września do 12 października br.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła panią Konserwator o przekazanie do wiadomości Komisji podsumowania tych wniosków.

Nie zgłoszono pytań, ani głosów w dyskusji.

Za pozytywnym zaopiniowaniem powyższego projektu uchwały Rady Miejskiej głosowało 5 członków Komisji, przeciw —nikt, nikt również nie wstrzymał się od głosu.

Komisja wydała więc pozytywną opinię w sprawie powyższego projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi.

Ad. pkt 1: zapoznanie się z opinią prawną oraz dyskusja nad projektem uchwały Rady Miejskiej w Łodzi, dotyczącym wsparcia odbudowy Kościoła pw. św. Doroty na terenie Mileszek.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poinformowała zebranych, że przekazana Komisji w dniu wczorajszym opinia prawna w sprawie możliwości udzielenia pomocy przez Miasto w zakresie odbudowy Kościoła pw. św. Doroty na terenie Mileszek (*załącznik nr 12* do protokołu) wskazuje, że jeżeli dany obiekt zostanie wykreślony z rejestru zabytków, wówczas nie ma podstaw, aby Gmina mogła dofinansować jego odbudowę. Jak wynika jednak z informacji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, na razie nie będzie on jeszcze występował o wykreślenie Kościoła pw. św. Doroty z rejestru zabytków. Komisja mogłaby więc przyjąć dziś projekt uchwały – stanowisko Rady Miejskiej w sprawie działań zmierzających do odbudowy tej świątyni. Projekt ten, po uzyskaniu pozytywnej opinii prawnej, zostałby skierowany następnie pod obrady Rady Miejskiej.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak zabierając głos w powyższej sprawie, przypomniał, iż projekt uchwały w tej sprawie przygotował Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski – jest to bardzo interesujący dokument. Komisja mogłaby przyjąć ten projekt – wprowadzając do niego pewne, drobne zmiany.

Miejski Konserwator Zabytków pani Kamila Kwiecińska – Trzewikowska zwróciła uwagę, że jak wynika jednak z przekazanej Komisji opinii prawnej, brak jest możliwości udzielenia dotacji na odbudowę zabytku, jeżeli jego zniszczenia przekraczają 50 %.

Radca Prawny UMŁ pani Anna Onak – Mirowska uzupełniając tę wypowiedź, poinformowała zebranych, że w chwili obecnej mamy do czynienia z sytuacją, iż Kościół pw. św. Doroty figuruje w rejestrze zabytków, co daje podstawę do udzielenia dotacji, jednakże organ przyznając taką dotację nie może pominąć stanu faktycznego, jaki zaistniał. Czyli sam fakt, iż Kościół cały czas wpisany jest do rejestru zabytków, nie daje podstaw do udzielenia dotacji – biorąc pod uwagę, iż jego zniszczenia znacząco przekraczają 50 %.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o informację,

jakie przepisy prawa zabraniają udzielenia dotacji w omawianym przypadku.

Miejski Konserwator Zabytków pani Kamila Kwiecińska – Trzewikowska powiadomiła zebranych, że zgodnie z art. 77 pkt 10 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane może obejmować nakłady konieczne na odtworzenie zniszczonej przynależności zabytku, jeżeli odtworzenie to nie przekracza 50 % oryginalnej substancji tej przynależności.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy zgodne z prawem byłoby udzielenie dotacji na opracowanie projektu rekonstrukcji świątyni.

Radca Prawny UMŁ pani Anna Onak – Mirowska przecząco odpowiedziała na to pytanie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że zdarzają się jednak sytuacje, iż pomimo negatywnych opinii prawnych, pewne rozwiązania zostają przez Radę Miejską przyjmowane i są one następnie wdrażane bez żadnych konsekwencji ze strony organów nadzoru. Opinie prawne wskazywały na przykład, iż Miasto nie może udzielać dotacji w trybie pozakonkursowym, tymczasem, w ubiegłej kadencji samorządowej taka dotacja została przyznana i nie zostało to zakwestionowane przez ww. organa.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak przedstawił następnie zebranym projekt uchwały *stanowisko Rady Miejskiej w sprawie działań zmierzających do odbudowy drewnianego kościoła w Mileszkach – najstarszego łódzkiego zabytku* (druk BRM nr 156/2015, *załącznik nr 13* do protokołu).

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że w ww. projekcie znalazł się zapis, dotyczący pomocy w organizowaniu zbiorów publicznych lub innych form pozyskiwania środków od obywateli – jak wynika jednak z przedstawionej opinii prawnej, nie ma podstaw prawnych do tego typu działań. Pani Przewodnicząca poprosiła o bardziej precyzyjną informację w tej sprawie.

Radca Prawny UMŁ pani Anna Onak – Mirowska wyjaśniła, że Miasto nie może być organizatorem takiej zbiórki publicznej, jej organizatorem może być jednak np. organizacja pozarządowa, bądź komitet społeczny. Wsparcie ze strony przedstawicieli Miasta takich zbiorów publicznych, organizowanych przez odrębny podmiot, poprzez np. aktywny udział w tych przedsięwzięciach, nie byłoby niezgodne z prawem. Zapis w tej sprawie mógłby więc w powyższym projekcie pozostać.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski odnosząc się do powyższych kwestii, zwrócił uwagę, że w przypadku przedstawionego projektu uchwały mamy do czynienia ze stanowiskiem Rady Miejskiej, wskazującym na pewne formy pomocy, które oczywiście mogą być zastosowane, jeżeli będzie to zgodne z prawem. Jeżeli mówimy o uruchomieniu środków własnych Gminy, to pan radny przygotowując przedstawiony Komisji projekt uchwały nie ograniczał się wyłącznie do ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ale założył również, iż istnieją pewne potwierdzone w praktyce rozwiązania – to znaczy, że można stworzyć program o charakterze kulturalnym. W ramach takich programów kulturalnych odtwarzane są np. różnego rodzaju skanseny – zdaniem pana radnego, można stworzyć i wykorzystać podobny program dla odbudowania takiego obiektu, jakim był Kościół pw. św. Doroty. Jeżeli natomiast zapis zawarty w projekcie uchwały, określający formy pomocy Miasta budzi wątpliwości prawne, można dodać do niego formułę: „w ramach obowiązujących przepisów, związanych z wydatkowaniem środków publicznych.”

Jeżeli chodzi o pomoc w organizowaniu zbiorów publicznych, to pomoc taka może być udzielana również w formie porad, w jaki sposób zbiórki te można przeprowadzić. Pomoc taka może być udzielana również w formie udziału wszystkich zainteresowanych (np. radnych, bądź urzędników) w przygotowywaniu takich akcji.

Pan radny krytycznie ocenił ponadto propozycję pana Przewodniczącego Kacprzaka,

dotyczącą zawarcia w § 4 projektu uchwały apelu do Księdza Arcybiskupa Metropolity Łódzkiego o szybkie podjęcie działań zmierzających do odbudowy Kościoła. Zdaniem pana radnego, zapis taki jest nie do przyjęcia – Rada Miejska ponagłałaby bowiem Księdza Arcybiskupa, nic w sumie nie oferując w praktyce.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak nie zgodziła się ze stwierdzeniem, że Rada Miejska nic nie oferuje w praktyce – pewne formy pomocy organizacyjnej ze strony Miasta są bowiem w tym projekcie przewidywane.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski ocenił, że zapis ponagląjący Księdza Arcybiskupa wydaje się być w swojej formie wręcz niegrzeczny.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak nie zgodziła się z powyższą opinią.

Odnosząc się następnie do zapisu, który miałyby się znaleźć w § 2 pkt 1 projektu uchwały („pomocy finansowej ze środków własnych – w zakresie dofinansowania prac restauratorskich”), zaproponowała, by zapis ten uzyskał brzmienie: „pomocy w pozyskiwaniu środków finansowych.”

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski zgłosił propozycję następującego brzmienia 2 pkt 1 projektu uchwały: „pomocy finansowej ze środków własnych – w możliwym zakresie prawnym.”

Radca Prawny UMŁ pani Anna Onak – Mirowska oceniła, że zapis ten mógłby mieć brzmienie: „pomocy finansowej ze środków własnych – zgodnie z obowiązującym przepisami prawa.”

Pani mecenas zwróciła ponadto uwagę, że Kościół pw. św. Doroty był obiektem, który stanowił własność odrębnego podmiotu, a nie Gminy – w związku z tym zaproponowana przez pana Wiceprzewodniczącego Tomaszewskiego forma pomocy w odtworzeniu tej świątyni może budzić pewne wątpliwości. Jeżeli chodzi o skanseny, to zwykle są one tworzone przez instytucje kultury – służą one ukazywaniu pewnych form działalności, podejmowanych w odległej przeszłości. Natomiast w omawianym aktualnie przypadku, intencją Rady Miejskiej i mieszkańców Mileszek byłaby odbudowa Kościoła w jego pierwotnej funkcji. Wydaje się więc, że użycie tutaj formy, stosowanej przy budowie skansenów, nie jest możliwe.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zauważyła, że w wielu jednak skansenach utrzymywana jest pierwotna funkcja obiektów.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski odnosząc się do powyższej kwestii, zwrócił uwagę, że nie rozstrzygamy w tej chwili dokładnie, w jaki sposób odbudowywany będzie ten obiekt. Należy natomiast pamiętać, że funkcja sakralna wielu kościołów, które znajdują się w skansenach, została utrzymana – taka sytuacja ma miejsce np. w przypadku skansenu w Sanoku, bądź w Nowym Sączu.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski zauważył, że śluby udzielane są również w Kościele pw. św. Andrzeja Boboli, należącym do Skansenu Łódzkiej Architektury Drewnianej, działającego przy Muzeum Włókiennictwa.

Radca Prawny UMŁ pani Anna Onak – Mirowska stwierdziła, że obiekt ten jest wynajmowany.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski zaapelował następnie o wykreślenie z projektu zapisu, zawartego w § 4 – „Rada Miejska zwraca się z apelem do Księdza Arcybiskupa Metropolity Łódzkiego o szybkie podjęcie działań polegających na odbudowie repliki zabytkowego drewnianego kościoła.” Pan radny ocenił, że zapis ten ma charakter ponaglenia.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zaproponowała, by w takim razie z § 4 wykreślić słowo: „szybkie.”

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski nie zgodził się z taką

propozycją – pan radny podtrzymał swój wniosek, by wykreślić cały ten zapis.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak wyraził pogląd, że zapis zawarty w § 4 tego projektu jest potrzebny, ponieważ apel ten precyzyjnie wskazuje, kto jest właścicielem powyższego obiektu i kto powinien podjąć działania, zmierzające do odtworzenia swojej własności. Brak takiego apelu mógłby sugerować, że to Miasto zobowiązuje się do odbudowy Kościoła, co nie jest możliwe do zrealizowanie na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Zdaniem pana Przewodniczącego, apel ten nie zawiera żadnej niestosowności – Rada Miejska ma prawo zawrzeć go w swoim stanowisku.

Pan Przewodniczący ocenił ponadto, że nie można porównywać Skansenu przy Muzeum Włókiennictwa do Kościoła pw. św. Doroty, ponieważ obiekt przy Muzeum w całości należy do Miasta. Intencją Rady Miejskiej natomiast nie jest to, żeby tworzyć obiekty sakralne – ponieważ nie jest to zadanie własne Gminy.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że w chwili obecnej istnieją dwa projekty uchwały, dotyczące stanowiska w sprawie odbudowy Kościoła – tylko jeden z nich posiada opinię prawną. Komisja powinna odnieść się do projektu, posiadającego opinię prawną – pani Przewodnicząca zaproponowała w związku z tym, iż podda pod głosowanie propozycję wprowadzenia poprawek do powyższego projektu.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak zgłosił propozycję, by Komisja przyjęła nowy projekt, który następnie zostałby skierowany do zaopiniowania przez Wydział Prawny UMŁ.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski wyraził pogląd, iż sformułowanie zawarte w projekcie przedstawionym przez pana Przewodniczącego Kacprzaka, mówiące o „odbudowie repliki zabytkowego drewnianego kościoła,” jest bardzo niezręczne – nie można bowiem odbudować repliki.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak zadeklarował gotowość wykreślenia z § 4 projektu słowa: „repliki.”

Pani radna Joanna Budzińska zgłosiła propozycję, by zapis zawarty w § 4 projektu przedstawionego przez pana Przewodniczącego Kacprzaka zawrzeć w § 1.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poddała następnie pod głosowanie propozycję przyjęcia przez Komisję projektu uchwały *stanowisko Rady Miejskiej w sprawie działań zmierzających do odbudowy kościoła w Mileszkach – najstarszego łódzkiego zabytku* – druk BRM nr 143/2015 (przygotowanego przez pana Wiceprzewodniczącego Tomaszewskiego).

Za przyjęciem tego projektu uchwały propozycji głosowało 2 radnych, przeciw — 3 osoby, 2 członków Komisji wstrzymało się od głosu.

Komisja odrzuciła zatem tę propozycję.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski powiedział, że przygotował projekt uchwały, do którego radni już w trakcie dzisiejszej części posiedzenia zgłosili propozycje poprawek, dyskutując nad tym dokumentem. Następnie Komisja odrzuciła powyższy projekt – zdaniem pana radnego, jest to kompletnie niezrozumiała formuła.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak wyjaśniła, że w tej chwili radni zaczną pracować nad nowym projektem uchwały, który będzie już autorstwa Komisji.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski zgłosił wniosek, by Komisja zaprzestała prac nad projektem uchwały, przedstawionym przez pana Przewodniczącego Kacprzaka. Uzasadniając tę propozycję, pan radny zwrócił uwagę, że powyższy projekt uchwały nie posiada opinii prawnej.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak stwierdził, że projekt ten nie może posiadać opinii prawnej, ponieważ nie został on jeszcze przyjęty przez Komisję i nie wiadomo, jaki będzie jego ostateczny kształt.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski powiedział, że Komisja pracowała nad projektem, który został jednak ostatecznie przez nią odrzucony. Powyższy punkt porządku obrad został więc już w związku z tym wyczerpany.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak nie zgodził się z tą opinią, stwierdzając, iż porządek posiedzenia nie przewidywał procedowania, dotyczącego opiniowania projektu, zgłoszonego przez pana Wiceprzewodniczącego Tomaszewskiego, lecz jedynie dyskusję nad określonym projektem i wypracowania stanowiska Komisji. Nie może dojść do takiej sytuacji, iż projektem Komisji będzie projekt jednego radnego, ponieważ gdyby Komisja przyjęła ten projekt, to i tak należałoby mu nadać nowy numer druku i ponownie wystąpić o opinię prawną.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski nie zgodził się z taką interpretacją.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając się do przedstawiciela Wydziału Prawnego UMŁ, poprosiła o informację nt. właściwej procedury przyjmowania przez Komisję projektu uchwały.

Radca Prawny UMŁ pani Anna Onak – Mirowska wyraziła opinię, iż w przypadku zaproponowania określonych zapisów, zmieniających dany projekt, projektodawca powinien wyrazić na taką propozycję zgodę.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak zauważył, że w omawianym aktualnie przypadku projektodawcą ma być Komisja.

Radca Prawny UMŁ pani Anna Onak – Mirowska stwierdziła, że jeżeli przedmiotem obrad miałby zostać nowy projekt uchwały, który nie był objęty porządkiem posiedzenia, należałoby zmienić ten porządek.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zaproponowała zmianę porządku posiedzenia, polegającą na wprowadzeniu pod obrady Komisji przedstawionego przez pana Przewodniczącego Kacprzaka projektu uchwały *stanowisko Rady Miejskiej w sprawie działań zmierzających do odbudowy drewnianego kościoła w Mileszkach – najstarszego łódzkiego zabytku* (druk BRM nr 156/2015).

Za przyjęciem tej propozycji głosowało 4 radnych, przeciw — 1 osoba, 1 członek Komisji wstrzymał się od głosu (pan Wiceprzewodniczący Tomaszewski nie wziął udziału w głosowaniu).

Komisja przyjęła więc powyższą propozycję.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski zwrócił uwagę, że ww. projekt uchwały nie posiada opinii prawnej.

Pan radny Bartosz Domaszewicz stwierdził, że po przyjęciu tego projektu, Komisja wystąpi do Wydziału Prawnego z prośbą o zaopiniowanie go.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski zgłosił wniosek o przerwanie obrad Komisji – pan radny zwrócił uwagę, że w tej chwili rozpoczyna się już prawdopodobnie sesja Rady Miejskiej, w której radni powinni uczestniczyć

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak zgłosił propozycję, by Komisja przyjęła projekt uchwały, zawarty w druku BRM nr 156/2015, jako projekt swojego autorstwa.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski zwrócił uwagę, że uzupełnienie porządku obrad dokonane zostało na wniosek radnego, który nie jest członkiem Komisji.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi pan Tomasz Kacprzak ocenił, że nie jest to niezgodne z prawem.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski poprosił o opinię prawną, czy takie uzupełnienie porządku obrad odbyło się zgodnie z prawem.

Radca Prawny UMŁ pani Anna Onak – Mirowska stwierdziła, że w tej sprawie winien się wypowiedzieć radca prawny, obsługujący Radę Miejską.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak przerwała posiedzenie Komisji – pani Przewodnicząca zapowiedziała, że obrady zostaną wznowione po wypracowaniu kompromisowego projektu uchwały w powyższej sprawie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak wznowiła posiedzenie Komisji. Pani Przewodnicząca poinformowała następnie zebranych, że wspólnie z panem Wiceprzewodniczącym Tomaszewskim przygotowali nową wersję projektu uchwały – *stanowisko Rady Miejskiej w sprawie działań zmierzających do odbudowy w formie sprzed pożaru kościoła w Mileszkach*. Pani Przewodnicząca przedstawiła zebrany ten projekt uchwały (*załącznik nr 14* do protokołu).

Następnie rozpoczęto fazę pytań i dyskusji.

Pan radny Rafał Reszpondek zwrócił uwagę, że w § 2 pkt 1 projektu po słowach: „pomocy finansowej ze środków własnych Miasta” dodana została formuła: „w zakresie zgodnym z obowiązującymi przepisami prawa.” W punktach 2 – 6 jednak nie użyto już tego zwrotu. Pan radny zadał w związku z tym pytanie, czy oznacza to, że pomoc w pozostałym zakresie udzielana będzie niezgodnie z przepisami prawa.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak przecząco odpowiedziała na to pytanie – w powyższym przypadku projektodawcom zależało na tym, żeby podkreślić iż ich intencją nie jest nakłanianie Prezydenta Miasta Łodzi do łamania prawa poprzez dofinansowanie odbudowy ze środków Gminy. Projektodawcy chcieliby jedynie, aby Prezydent poszukał możliwości wsparcia finansowego tej odbudowy.

Pan radny Rafał Reszpondek zwracając uwagę, że jak wynika z przedstawionej Komisji opinii prawnej, nie ma podstaw do finansowania powyższego przedsięwzięcia ze środków własnych Gminy, zadeklarował, iż nie będzie głosować za przyjęciem powyższej uchwały.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak wyjaśniła, że obowiązują pewne rozwiązania w zakresie projektów miejskich, które można w tym przypadku zastosować. Istnieje już projekt, dotyczący funkcjonowania instytucji kultury – można lokować instytucje kultury w różnych obiektach (w tym również prywatnych) i dzięki takiemu programowi możliwe jest dofinansowanie prac przy tych obiektach ze środków miejskich. Podobnie w omawianym aktualnie przypadku, istnieje możliwość poszukania takich formuł, które by na powyższe dofinansowanie pozwoliły.

Pan radny Rafał Reszpondek ocenił, że jeżeli Rada Miejska przyjmuje jakiegokolwiek stanowisko, to zawsze jest ono zgodne z przepisami prawa – nie ma więc potrzeby stosować takiego szczegółowego zapisu przy jednym z punktów ww. projektu uchwały.

Więcej pytań i głosów w dyskusji nie zgłoszono.

Za przyjęciem tego projektu uchwały głosowało 3 radnych, przeciw — nikt, 3 osoby wstrzymały się od głosu.

Komisja przyjęła więc ww. projekt uchwały.

Ad. pkt 3: sprawy wniesione i wolne wnioski.

Nie zgłoszono wniosków.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokół sporządził

Marek Wasielewski

Przewodnicząca Komisji

Urszula Niziołek – Janiak